

Continua en pau Jordi Moners

written by Jordi Solé i Camardons | 5 de desembre de 2019

Com que aquest matí l'he passat donant voltes per Barcelona sense ordinador i sense mirar res de xarxes, ha sigut la meua filla Estel que m'ha avisat de la mort del Jordi Moners. Significatiu que hagi estat ella. Ja he llegit un parell de reflexions d'altri i ara hi diré la meua a cop calent, sense voluntat d'article, en homenatge seu i de la Núria Codina.

El Jordi i la Núria van ser els principals responsables que dels 20 als 30 anys seguíssim una alimentació vegetariana i que sempre més tinguéssim cura del menjar o que fes ioga als vint anys, etc. Moners no és només el traductor d'"El Capital" de Marx i de molts altres llibres de l'alemany al català fins que la vista li ho va permetre, és aquell persona que en l'entremig d'una assemblea o d'un comitè central es posava a fer ioga perquè proposava una vida integral. Alguns dels seus companys d'aleshores se'n reien i parlaven de la pastanaga... Gràcies a la nova vida que van triar amb la Núria calculo que van allargar la seva vida una trentena d'anys, com jo mateix la meua. Gràcies!

El temps ens ha donat la raó i ara ja són majoritàries les raons alimentàries i de vida sana que pregonaven i practicaven ells dos. I si no és més reconeguda aquesta vida és pels interessos econòmics que promouen el consum de toxines i destrueixen el planeta.

Fa 40 anys que vaig conèixer el Moners i la Núria, ens van convidar sovint a la seva casa de Sant Boi, i vaig tenir l'honor de treballar un any amb ell en la redacció del Diccionari Barcanova de la Llengua, amb el gran Xavier Romeu, mort de jove. Aleshores ja sabíem com acabaria sent el mapa d'Europa, gràcies a en Ballester i Canals i la seva llibreria, només de llibres catalans, darrera la plaça de la Universitat, que ens anava informant, poc a poc, de la realitat dels

processos d'independència d'Europa i com aquesta s'anava configurant.

També sabíem que les nuclears eren la mort i que els Països Catalans havien de ser independents i verds. Feia anys que no el veia però encara el recordo al mig de la Rambla de Barcelona venent el "Lluita" del PSAN. Continua en pau!